

ALEXIS CALLANT

Alexis Callant is voor meerdere generaties synoniem van jeugdherinneringen. Het terugdenken aan de regenachtige vakantiedagen en de aangename uren tijdens de winteravonden “in een hoekske met een boekske”. Samen met de vrolijke avonturen van Dikke Trom en Pietje Bel waren Fliet, Zwarte Willem en Tieperie de geliefkoosde lektuur van de jeugd van toen.

Alexis Callant werd geboren te Gent op 28 februari 1858 als zoon van Petrus, Hermanus en van Amelia Blondeel. Zijn ouders waren eenvoudige volksmensen van wie hij een gezonde levensopvatting en een lui-mig humeur meekreeg. Hij had nog twee broers Emiel en Constant Callant. De volkse omgeving waarin hij opgroeide, gaven hem een schat van volkse uitdrukkingen mee. Later zou hij hieruit kunnen putten om zijn letterkundig werk een lokale kleur te bezorgen. In de volksschool ontpopte hij zich als een schrander leerling, waar zijn voorliefde voor het opstel op de voorgrond trad. Na het beëindigen van de Lagere School verwerfde hij de zilveren medaille. Twee jaar later na de Lagere Hoofdschool ontving hij de erepenning. Dit was de aanleiding tot een uitbundige viering in zijn volkse buurtschap.

In de Rijksnormaalschool verwerfde hij in 1876 het diploma van onderwijzer. Aanvankelijk was hij onderwijzer in de Lagere Hoofdschool van de Onderstraat (1).

In 1882 werd hij benoemd tot onderwijzer aan de Oefenschool, waarna hij directeur werd aan de Oefenschool der Rijksnormaalschool te Gent.

Hij trad in het huwelijk op 2 september 1893 met Rosa Leger.

Enkele jaren nadien en meer bepaald in 1896 slaagde hij in het examen van kantonaal-opziener en werd als eerste gerangschikt. Callant was een uitstekend opvoeder en voor menig jong onderwijzer een goede begeleider.

In 1919 bereikte hij de ouderdomsgrens. Hij werd nooit benoemd tot inspecteur en hield zich buiten de politiek. Als troost verklaarde een inspecteur eens : “Mon cher Callant, le gouvernement ne sait pas vous remplacer à l'école d'application”.

Callant was een verdienstelijk schrijver en een gemoedelijk verteller.

Hij kreeg nooit de waardering, waarop hij recht had.

De Koninklijke Akademie van België bekroonde “Zwarte Willem” met de De Keynprijs (1893), wat meteen zijn letterkundige verdienste onderstreepte.

Hij werkte meestal naamloos mee aan het verdienstelijke maandblad “De Jonge Vlaming” van de Antwerpse pedagoog Hendrik Van Tiche-

len.

In het Bulletin van de Maatschappij voor Dierenbescherming verwierf hij een grote bekendheid voor zijn bijdragen, welke hij ondertekende met de schuilnaam : Nonkel Mandus.

Een bundel van deze bijdragen werd als prijsboek door het Gentse stadsbestuur uitgegeven : "Nonkel Mandus vertelt...". Het boek werd nooit in de handel gebracht en bevatte een schat van kleurige taferelen. "Fieke Tofus" werd uitgegeven door het Willemsfonds als geschenboek voor de leden.

"Tieperie" (2) en "De kleine Gebuurte" waren schilderachtige verhalen uit het Gentse volksleven. Hiervoor maakte hij gebruik van kernachtige Gentse uitdrukkingen en gezegden.

Publiceerde eveneens schetsen gewijd aan het bestaan van de Gentse arbeidersbevolking in de tijdschriften "De Vlaamse Gids" en "Groot-Nederland".

Rond het jaar 1937 verscheen een bundel "Van beesten en mensen", waarin Callant zich ontpopte als de vulgarisator bij uitstek. Ondanks alles wist hij verschillende letterkundige onderscheidingen in de wacht te slepen. Werd bekroond in de novellenprijskamp J. Fr. Willems-Antwerpen met "Blinde Marten" (1889). Enkele jaren nadien in 1892 kwam hij nogmaals in de prijzenregen terecht met de novelle "Een gebroken Hart". In 1891 en 1895 werden door de Kon. Belgische Akademie zijn kantates "Promotheus" en "Ahasverus" bekroond. Zijn werk "Bomenatlas" werd eervol vermeld in de De Keynprijskamp Middelbaar Onderwijs (1894).

Leverde op wetenschappelijk gebied verdienstelijk werk met de publicatie van een gewaardeerd handboek "Natuurkunde voor de Lagere Scholen" (1890).

Hij bewerkte in het nederlands "Le Livre de la Tempérance" 3 delen door Ginion & Gersten (1901) en "Le Livre de la Prévoyance" door Lemoine Bellière (1898).

Schreef bijdragen over opvoeding en wetenschappen in "Vereniging", het maandblad voor onderwijzers en de tijdschriften "Lagere School" en "Toekomst".

Hij overleed op 23 maart 1943 als gevolg van een ongeval. Na zijn wekelijks bezoek aan het graf van zijn vrouw viel hij van de tram. Hij keerde naar huis terug na een verblijf in het ziekenhuis. Overleed echter korte tijd nadien in zijn woning aan de Fortlaan.

Tijdens de 5e Litteraire Beurs der Stad Gent 1958 werd o.m. een handschrift van "Fliek" tentoongesteld en werd A. Callant herdacht door volkskundige Rich. Van Kenhove.

Toneelstudio '50 onder regie van A. Poppe bracht de opvoering van

een fragment uit "Fliet".

NASCHRIFT

- (1) Het nog steeds bestaande Laurentinstituut.
- (2) "Tieperie" d.i. Petit-Paris de benaming van een beluik gelegen in de Bagattenstraat. Thans is er een parking aangelegd.

BIBLIOGRAFIE

- A.M.V.C. Antwerpen – bundel C122
- Dagblad Het Volk donderdag 18/1/1973
- Novellen voor de jeugd – Uitgave Willemsfonds nr. 154 – Uitg. Ad. Hoste, Galgenberg, 21-23, Gent.
- Oostvlaamse Zanten 18e jg. nr. 4 – juli-aug. 1943

J. Cl.

DE BLIJDE INTREDE VAN KONING WILLEM I TE GENT OP 5 SEPTEMBER 1815

De intrede van koning Willem I en de koningin der Nederlanden heeft eergisteren alhier om drie uur 's namiddags plaats gehad onder het geluid der triomf – en al de andere klokken, het spelen van de beiaard en het losbranden van het kanon. De gehele bevolking was te been en de ganse stad was schoon versierd met zegebogens, bomen, bloemkransen, oranje-vaandels, enz., bijzonderlijk de straten, langs waar de stoet moest voorbijtrekken. Buiten de Brusselsepoort werden de vorsten verwelkomt en de stadssleutels aangeboden door de burgemeester graaf de Lens aan het hoofd van de autoriteiten. Daarna trok de stoet verder in de volgende orde. De trompetters en timbalen, een detachement van de koninklijke marechaussée te paard, een wacht van pompiers, het stedelijk muziekkorps, de oude corporaties, neringen en ambachten, alle met hun standaard, de buurtedekens, de hoofdgilden van Sint-Antoon, van Rhetorica, van Sint-Joris, van Sint-Sebastiaan en van Sint-Michiel met hun eretekens, het muziek van Sint-Cecilia. Hun majesteit in een koets, vergezeld door de honderd mannen van de Sint-Michielsgilde met brandende flambeeuwen volgens het oud gebruik. Rechts van de koets de luitenant-generaal, gouverneur van de stad, links de eerste bediende van de vorsten, achter de koets volgden de intendent van het departement met de secretaris-generaal, de procureur des konings, de tribunalen van eerste instantie en van koophandel, de burgemeester van Gent, de commandant van de stad en de gemeente-